

ΠΟΙΚΙΛΑ

— Βασιλεύς τις ἐπιθυμῶν νὰ κτίσῃ ἐκκλησίαν τινὰ ἡθέλησεν οὐδεὶς ἄλλος νὰ συνεισφέρῃ τι διὰ νὰ ᾖ αὐτὸς ὁ μόνος κτίτωρ, πρὸς τοῦτο δ' ἐξέδωκε αὐτὴν διαταγὴν, ἀπαγορεύουσαν πᾶσαν πρὸς τοῦτο προσφορὰν. Ἀφοῦ δ' ἡ ἐκκλησία ἐτελείωσα, πῖναξ τις ἐτέθη ἐν αὐτῇ φέρων τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὡς κτήτορος, ἀλλὰ τὴν νύκτα, ἐνῷ ἐκοιμᾶτο, εἶδε καθ' ὕπνον ὅτι ἄγγελός τις ἀφαιρέσας τὸν πίνακα τοῦτον ἔθεσεν ἄλλον φέροντα τὸ ὄνομα γυναικὸς τινος χήρας. Τὸ δράμα τοῦτο ἐπαυελήθη ἐπὶ τρεῖς νύκτας κατὰ σειράν, θυμωθεὶς δ' ὁ βασιλεὺς προσεκάλεσε τὴν χήραν καὶ τὴν ἠρώτησε, «Τί ἔκοιμες καὶ παρέβης τὴν διαταγὴν μου;»

Τρέμουσα τότε ἡ γυνὴ ἀπεκρίθη, ἂ Ἀγαπῶ τὸν Θεὸν καὶ ἠθέλησα νὰ κάμω τι πρὸς δόξαν Του καὶ διὰ τὴν ἐκκλησίαν Του. Ἐπειδὴ δ' ἡ συνεισφορὰ ἦτο ἀπηγορευμένη, ἐγὼ ἐν τῇ πτωχείᾳ μου ἔφερον ἄχυρα εἰς τοὺς ἵππους, ὅτινες μετέφερον τοὺς λθούς ἰσ.

Ὁ βασιλεὺς εἶδε τότε, ὅτι αὐτὸς μὲν εἰργάσθη μόνον διὰ τὴν ἴδιαν του δόξαν, ἐνῷ ἡ χήρα διὰ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, καὶ διέταξεν ὅπως τὸ ὄνομά της γραφῆ ἐπὶ τῆς πλακῆς ἐκείνης ἀντὶ τοῦ ἰδίου του ὀνόματος. (ἐκ τοῦ Ἄ. τῆς Ἀνατολῆς.)

— Τὰ σχολεῖα τῆς πολιτείας τῆς Νέας Ὑόρκης ἐν Ἀμερικῇ ἐφοιτῶντο κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὑπὸ 1,021,282 μαθητῶν. Ἐκ δὲ τῶν 30,826 διδασκάλων, ὅτινες ἐδίδασκον ἐν αὐτοῖς 23,137 ἦσαν γυναῖκες. Κατ' ἀναλογία δὲ ὁ ἐτήσιος μισθός, ὃν ἕκαστος διδάσκαλος ἐλάμβανεν, ἦτο 2,250 φρ. Ἐπὶ δὲ τὸ ποσὸν τὸ ὅποιον ἐδαπανήθη εἰς μισθοὺς ἀνῆλθεν εἰς 46,653,030 φρ.

— Εἰς τὴν Πετροῦπολιν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο 980 γυναῖκες ἀκολουθοῦσι τὰ ἀνώτατα μαθήματα. Ἐκ τούτων δὲ 610 εἶναι ἐξ εὐγενοῦς καταγωγῆς. Ἐξ ὧν 521 σπουδάζουσι φυσικὴν καὶ μαθηματικὰ καὶ 417 φιλολογίαν.

Πρόβλημα.

Φιλιάτῃ «Ἐφημερίσ τῶν Παίδων!»

Εἶμαι πλήρως ἀντιφάσεων ἐνρίσκομαι πανταχοῦ καὶ ὅμως δυσκόλως θὰ μὲ εὑρουν οἱ μικροὶ ἀναγνώσταί τῆς «Ἐφημ. τῶν Παίδων.» Ἐνίοτε εἶμαι πολὺ σκοτεινὸν, ἄλλοτε δὴναιαίτις νὰ ἴδῃ διὰ μέσου μου.

Διὰ νὰ σὰς δεῖξω μὲ τί εἶμαι ὁμοιον, ἴσοδ' ὅσας ἐκθέτω ὀλίγα ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικά μου. Ἴσως δυσκολευθῆτε νὰ πιστεύσετε ὅτι τὸ αὐτὸ πρᾶγμα δὴναιαί νὰ ἔχῃ τὸσας ἐναντίας ἰδιότητας, ἀλλὰ τοῦτο δὴναιαί νὰ ἐξηγηθῆ ἐκ τούτου, ὅτι ἀδιακίτως μεταβάλλομαι.

Ἔχω πολλὰ ὀνόματα καὶ πολλὰς μορφάς, δὴναιαί νὰ λάβω ὁποιοδήποτε χρώμα θελήσῃ τις, μεταβαλλόμενον ὡς ὁ χαμυκῶν. Δὴναιαί νὰ γείνω τὸσον μικρὸν, ὅσον ἡ κεφαλὴ μιᾶς καρφίδος, ἢ μέγα ὥστε νὰ χρειασθῶσι τὰ ἐπιθετα ὕπερ μ ε τ ρ ο ς, μ ἔ γ ι σ τ ο ς, κτλ., διὰ νὰ μὲ ἐκφράσουν.

Εἶμαι σκληρὸν, εἶμαι μαλακὸν—εἶμαι γλυκὺ, εἶμαι πικρὸν—εἶμαι ἡνυχοῦν, εἶμαι παραχῶδες. Εἶμαι θολόν, εἶμαι καθαρόν—εἶμαι γαλήνιον, εἶμαι παραχοποιόν—εἶμαι θερμόν, εἶμαι ψυχρόν. Ἐνίοτε εἶμαι ἡ καθαυτὸ ἀδύναμις, ἄλλοτε τὸσον ἰσχυρόν, ὥστε κατορθῶνω πράγματα, τὰ ὅποια οἱ ἰσχυρότατοι ἄνδρες, ἢ ἵπποι δὲν ἔμποροῦν νὰ κάμωσι, φέρον ἐπὶ τῶν ὤμων ἢ

ὄρον κατόπιν μου διὰ κοιλάδων καὶ ὀρέων βάρη μέγιστα, χωρὶς νὰ σταθῶ οὐδεμίαν στιγμὴν ν' ἀναπνεύσω.

Χωρὶς ἐμὲ δὲν δὴναιαί νὰ ζήσητε, ἂν καὶ γίνωμαι αἰτία θανάτου εἰς χιλιάδας καὶ μυριάδας ἀνθρώπων καὶ ζῶων κατ' ἔτος. Συγχρόνως ὁμοως, ὅπως πολλοὶ τῶν καλῶν ἰατρῶν ἐνῷ φονεύω πολλοὺς, συντρέχω εἰς τὴν ἀνάρρωσιν καὶ χιλιάδων χωρὶς δὲ νὰ καυχῆθῶ, ἢ μπορῶ νὰ εἴπω, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἄλλο τι εἰς τὸν κόσμον ὠφελιμώτερον ἐμοῦ. Ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ζῶα, πτηνὰ, καὶ ἰχθύες, δένδρα καὶ ἄνθη, δὲν δὴναιαί νὰ ζήσουν χωρὶς ἐμοῦ. Ἐνίοτε ἀνέρχομαι ἐκ τῶν κάτω, ἄλλοτε κατέρχομαι ἐκ τῶν ἄνω, καθὼς μὲ εἴβη εὐκολώτερον. Τινὲς τῶν ἀνθρώπων μὲ θεωροῦν βάρος περιττόν, διότι, λέγουσιν, ἔρχομαι, ὅταν δὲν μὲ χρειάζωνται, ἄλλοι εὐλογοῦν τὴν ἔλευσιν καὶ παρουσίαν μου, καὶ ἄλλοι εἶναι τὸσον ἔξυνοι, ὥστε ἔμποροῦν νὰ προσέπουν τὴν ἔλευσίν μου, ἀλλὰ μὲ ὄλας τὰς προσπάθειάς των δὲν κατάρθωσαν ἀκόμη νὰ τὴν ἐμποδίσουν. Ὅθεν ἔρχομαι ὅταν καὶ ὄσάκις μὲ ἀρέσει.

Εἶμαι μέγας ταπεινότης, διέρχομαι δὲ κατ' ἔτος πολλὰς καὶ διαφόρους χώρας, παντοῦ δὲ μὲ ὑποδέχονται συνήθως οἱ ἄνθρωποι μετὰ χαρᾶς. Ἄλλ' ὅταν ἦμαι δρομαῖος, τίποτε δὲν δὴναιαί νὰ μὲ σταματήσῃ, τρέχω δὲ μὲ ὀρμὴν τρομακτικὴν, καταστρέφω πᾶν ὅ, τι ἀπαντῶ εἰς τὴν ὁδόν μου.

Εἶμαι τὸσον ἐπιτήδειος εἰς τὸ νὰ κατέρχομαι ὄρη καὶ βράχους, ὥστε καὶ αὐτὰ τὰ ἀποκρημότατα δὴναιαί νὰ καταβῶ μὲ μεγάλῃ εὐκολίᾳ, μάλιστα χαίρω κατερχόμενος καὶ ψάλλω μελωδικῶς, ἢ κάμω κρότον ὡς τὸν τῆς βροντῆς.

Φοβοῦμαι μὲν καὶ τὴν θερμότητα, ἀλλὰ πολὺ περισσότερον τὸ ψῦχος, διότι μὲ προσβάλλει μέχρις ὀστέων καὶ πολλὰκις μεταβάλλει ὄχι μόνον τὴν μορφήν μου ἀλλὰ καὶ τὰς ἰδιότητάς μου, καὶ ἀντὶ τὰς ἡμῶν εὐχάριστος καὶ ἀγαπητὸς σύντροφος, γίνομαι δυσάρεστος καὶ ἀπεχθής, ὅταν δὲ φθάσω εἰς τὴν καταστασιν ταύτην οἱ ἄνθρωποι εὐχαριστοῦνται νὰ μὲ καταφρονοῦν, νὰ μὲ καταπατοῦν καὶ ἀκόμη νὰ κόπτουν τὸ πρόσωπόν μου μὲ κοπτερὰ ἐργαλεῖα.

Ἐνίοτε τοὺς ἐκδικούμαι καὶ ἐγὼ, ἀναποδογυρίζω τοὺς βασανιστάς μου, ὅταν δὲ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν τρέχουν ἐπάνω μου, ἀνολῶ διὰ μῖζος τὸ στόμα μου καὶ τοὺς καταπίνω!

Γνωρίζω πολλὰ παῖδα καὶ κοράσια καὶ μεταξὺ τῶν συνδρομητῶν τῆς «Ἐφημ. τῶν Παίδων,» τὰ ὅποια δὲν πολυνοσοιμεῖονται μερικὰς ἀπὸ τὰς μεταμορφώσεις μου. ἄλλ' εἶναι ἄλλα, τὰ ὅποια μὲ προσκαλοῦσι νὰ φιλήσω τὰς παρειάς των μὲ τὰ μαλακὰ χεῖλη μου, ὄσάκις εὐρίσκονται εἰς παραχῆν, τὸ δὲ παράξενον, ὅτι οἱ γονεῖς των τότε προσπαθοῦν νὰ μὲ ξεφορτωθοῦν!

Τέλος πάντων εἰς ὁποιαδήποτε μορφήν καὶ ἂν φαίνομαι, ἐὰν μόνον μὲ μεταχειρίζεσθε φρονίμως καὶ καλῶς, ὡς ὑπόσχομαι νὰ ὡς φαίνομαι χρήσιμος, μὲ τὴν ὑπόσχεσιν δὲ ταύτην ὡς ἀφίνω ὑγίαν, ἐλπίζω, ὅτι θὰ εὕρητε τὸ ὄνομά μου καὶ θὰ συμμορφωθῆτε μὲ τὴν καλὴν συμβουλὴν μου.

Ὁ φίλος σας Y. P.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Τὰ ὀνόματα τίνων πόλεων ἀναφέρονται ἐν τῇ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγελίῳ;
2. Τίνων ἀνδρῶν ἐκ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης τὰ ὀνόματα μνημονοῦνται ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Εὐαγγελιστοῦ;
3. Εἰς ποῖα μέρη τοῦ Εὐαγγελίου τούτου ὁ Χριστὸς παρέχει ἀποδείξεις, ὅτι γνωρίζει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων;